

La filla

Un relat de: [cabrera](#)

En Víctor Cabrera amb el pas del temps, havia aconseguit la seva desitjada i gens ambiciosa meta, es va casar, va tenir un fill i una filla i treballava en una agència de detectius privats. S'havia complert el seu somni.

Va patir un greu i important sotrac en la seva benestant vida i l'estimada, jove i més que atractiva dona, després de passar uns mesos lluitant a contra corrent amb una malaltia terminal, no va poder guanyar aquella lluita i ell va refugiar-se en la bruta i arriscada feina per intentar amagar el seu trist estat.

Però una nit, després de sopar i quan els seus fills ja havien marxat al llit, creia que després del dia tant dur que havia tingut, es mereixia descansar i passar-ho mínimament bé. Per això va treure una ampolla de whisky, va posar un disc del Sinatra i s'estirà al sofà per gaudir millor de l'estona que ell mateix es brindava.

Aquella ampolla cada cop estava més buida, el disc de vinil estava ratllat i saltava l'agulla uns segons a cada volta que donava, però entre trago i swing no feia més que pensar en la seva amant Eva, però -inevitablement- en Cabrera havia posat les neurones a descansar i s'adormí.

A mitja nit, la seva filla es va despertar inquieta i molesta pel volum de la música que ja feia molta estona que es repetia en el mateix punt, però en silenci va anar cap al menjador i va veure com el seu pare estava estirat i dormint al sofà. Sense fer soroll, recollí l'ampolla de terra ja buida, va parar el tocadiscs i tapà a son pare amb una petita manta d'aquelles dels avions i que ell tenia sempre a la butaca del costat, per després anar-se una altre cop a dormir. Havia estat un acte de tendresa, però ple de llàstima per ella.